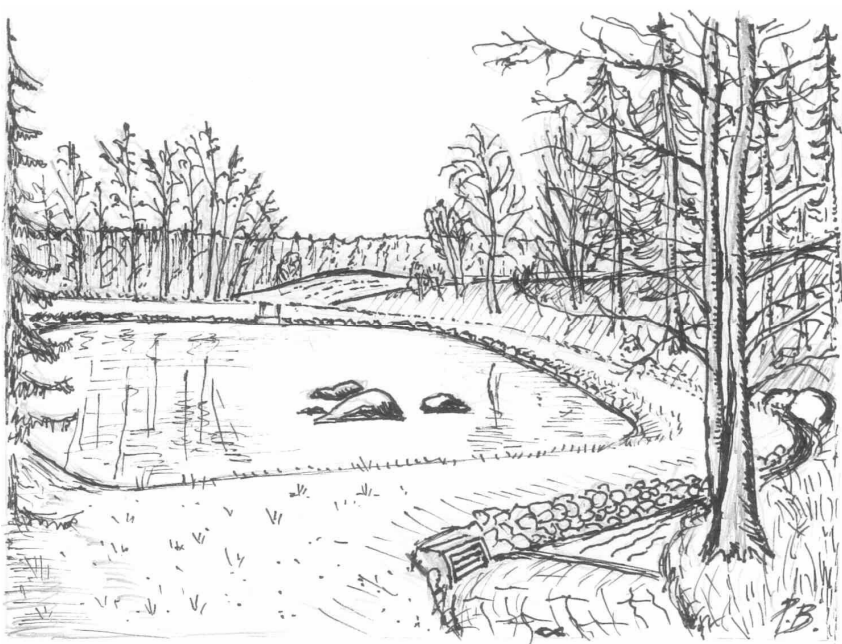

KRUPSKÉ STŘÍPKY

Obecní úřad Horní Krupá

1 / 2010

Jaro je tady jako před šedesáti pěti lety.

Ani jeden rok se nedá zadržet.

Je to tak samozřejmé, že ho prožíváme v míru a pokoji ?

My, kteří jsme nezažili hrůzy války, to tak asi vnímáme.

Pamětníci nám mohou připomenout, že to není nic
samozřejmého.

Ptejme se a naslouchejme.

Vzpomínky pamětníků naší obce na konec II. světové války.

Jarní vůně hlíny

Když jsem byl požádán o vzpomínku na konec války v r. 1945 jak jsem jej prožíval jako hornokrupský mladík, věděl jsem hned, že to bude snadné.

To proto, že jakmile začne trochu vonět jaro a hlína, vzpomínky se vynořují jako ty sněženky. Vybírám jednu vzpomínku, která s tou vůní hlíny souvisí.

Jako jediný z celé vesnice jsem byl krátce před koncem nasazen na kopaní zákopů na budovanou německou obranu před Brnem. Nejdříve jsme kopali na východní straně Brna protitankové příkopy – 6 m široké, 4 m hluboké – a rozrývali jsme tak bývalé Napoleonovo bojiště v okolí Šlapanic.

Hlíдали nás jen dědové z SA. Tam byla dokonce i legrace. Ale Rusové byli už blízko a tak nás přesunuli na opačnou stranu Brna – do Bohunic. Na těch kopcích, kde dnes stojí velké sídliště a na polích u dnešního sjezdu z dálnice jsme budovali kulometná hnízda a spojovací zákopy. Museli jsme i ničit zahrádky a oplocení. Tam už veselo vůbec nebylo. I když přece něco.

Staré SS many vystřídali mladí frekventanti poddůstojnické školy SS, kteří také s námi kopali a zároveň nás hlídali.

Ti jednou objevili v zahradní boudě sud naložených voňavých a zkvašených švestek. Hltavě se na ně vrhli. Když se dostavily důsledky, my jsme se bavili. Ale nebylo co jíst, nebyl chleba, jen vařené neloupané brambory do čepice.

Ve dne nás na těch polích postřelovali Rusové z jednotlivých letadel. Před těmi se dalo schovat v zákopu. Horší byly noci. Bydleli jsme v bývalém lazaretu SS. (Dnes je tam, myslím, nemocnice). Leželi jsme na holých drátěnkách, protože tam bylo plno štěnic. I tak nás příšerně kousaly. Několikrát za noc byly nálety, takže jsme si ani boty nezouvali. Když jsme se ukrývali

ve sklepích nebo venku v zákopech a bomby dopadaly velmi blízko, měli jsme nepřekonatelný strach. Takový, že zuby cvakaly o sebe, nedalo se mluvit a celé tělo se neovladatelně chvělo.

Někteří se snažili uprchnout. Většinou je chytila polní policie.

Rusové už byli na letišti, viděli jsme kouř a záblesky. Tehdy se to stalo – všech dva tisíce sto zákopníků vyrazilo se svými ranečky – DOMŮ- a pěšky! Nezadržela nás ani ta vojenská policie. Šli jsme ve skupinkách, každá svým směrem. Ještě si ta místa pamatuji. První nocleh v Osové Bítýšce. Tam nám ustlali čerstvou slámu v prázdném domku a dali najíst. Také cestou přinášeli lidé k silnici jídlo – vařené brambory s omáčkou a jiné. Ve Žďáru jsem dostali dokonce smažená vejčička a chleba.

Skupinka se stále zmenšovala a já jsem nakonec sám někde u Žlabu přešel trať a přes Dolní Krupou došel domů. Na dvoře jsem se svlékl donaha, abych domů něco nepřinesl.

Cestou jsme viděli jak lidé všude budují mimo vesnice kryty na přežití. I v Horní Krupě se kopalo několik takových krytů. (V místě bývalé cihelny na pravé straně potoka od Lysního mlýna). Samozřejmě, že jsme doma také rychle kopali úkryt hned za chalupou. Dům měl tehdy doškovou střechu a shořel by velmi snadno.

Ale kdo to dnes pochopí ?

Přišel 5. květen a všechny ty další vzrušené dny, kdy u Horní Krupě za dramatických okolností odložila zbraně část německé armády, přišli Rusové a tak dále.

To jsem však podrobněji popsal ve vzpomínkách pro obecní kroniku v roce 60. výročí skončení 2. světové války.

Oldřich Štěrbá, čp. 58

Nás, jako kluky, velice zajímala vojenská auta, zbraně a další věci, které němečtí vojáci opouštěli a nechávali na různých místech kolem silnic a sami se snažili utíkat na západ. V Hlubokém potoce na Franzově louce bylo jedno auto zajeté do bahna, zkoušeli jsme ho nastartovat, to šlo, ale vyjet nebylo možné. Přišel tam dokonce jeden ruský voják, který s ním také zkoušel vyjet, ale ani jemu se to nepodařilo. Nám se však hodilo všechno, co se dalo odšroubovat a odnést domů. Také pod silnicí od Dolní Krupé na louce u Balabánů bylo mnoho německých aut. Stály tam jedno za druhým opuštěné, dalo se v nich najít spoustu oblečení a látek.

Na Trčolci bylo po lese rozházeno mnoho zbraní. Starý Plodík je tam sbíral, když ho při tom oslovila jedna německá žena, a ptala se na cestu do Plzně. Pan Plodík jí radil, že nejlepší je dostat se do Brodu a dál cestovat vlakem. Jak ale cestovala a kam se dostala ?

Ve Zbožici u Štefánků přespávali partyzáni. Přicházivali i do Krupé. Do úvozu za Hospodkovými jim lidé nosili jídlo. To se samozřejmě německému vedení nelíbilo. Jednou jsme jeli s koňmi do Brodu pro písek. Jely s námi náhodou dvě ženy – Němky (v Horní Krupé byly ubytovány ženy na několika místech, někde i s dětmi tak, jak ustupovala fronta). Něco si potřebovaly vyřídit v Brodě, tak s námi jeli tam i zpět. Při cestě domů nás na Trčolci zastavili němečtí vojáci. Slídili po partyzánech, ale díky ženám, které jsme vezli, nás nechali projet bez velkých problémů a výslechů.

Ze vzpomínání Jana Jelínka

Vzpomínám si na jednu událost. Byli jsme doma a z oken na půdě (u Štěrbů čp. 48) jsme se dívali na kolonu německých vojenských aut, která projížděla po silnici. Pak se stalo, že někteří němečtí vojáci nás zpozorovali a namířili na nás kulomety.

Neumíte si představit jaký jsme měli strach. Bylo ale vidět, že strach měli i němečtí vojáci a tato jejich reakce byla pro ně obranou.

Vzpomíná Jarmila Caltová

Výstava kronik

V neděli 2. května vás srdečně zveme do kulturního domu na výstavu obecní kroniky, kterou pořádáme jako připomínku 65 let od konce války.

Zahájení bude ve 14 hodin položením květin k památníku. V sále pak bude možnost prohlížení materiálů patřících k našim obecním kronikám. A můžete být i svědky předání rukopisu vzpomínek pana Josefa Kudly s názvem „Od jara do jara“ naší obecní kronice.

DEN ZEMĚ – Ptačí svět

Každoročně je spojena oslava Dne Země v Horní Krupě s prací pro přírodu. Každý rok má Den Země vybrané a

rozpracované téma, které si mohou účastníci osahat a prožít rozličným způsobem. Pro letošní rok byl vybrán ptačí svět. Tuto celodenní akci pořádalo SEM Slunečnice pro veřejnost, rodiny s dětmi, mládež. Spolupořadateli Dne Země se stalo středisko ekologického vzdělávání Chaloupky, OÚ Horní Krupá a OÚ Olešná. Den Země proběhl v sobotu 17. 4. 2010.

V 7.45 hod se sešlo přes 60 účastníků ke kroužkování ptáků. Za organizátory všechny přivítal David Šorm. Součástí úvodního přivítání byla i tichá vzpomínka na polské oběti leteckého neštěstí. Potom jsme se odebrali ke kroužkování. Nejprve probíhalo na okraji obce směrem k Olešné v těsném sousedství naučné stezky Za humny, později následovala okružní obchůzka s pozorováním ptáků, zajímavým povídáním a posloucháním ptačích zpěvů. Odborného lektora a kroužkování zajišťoval p. Václav Hlaváč z AOPK Havlíčkův Brod a ornitologové z Havlíčkova Brodu.

Další částí programu byla brigáda. Účastníci se rozdělili na 4 úklidové skupiny. Každá skupina zajišťovala úklid v jiné části obce a zasahovalo se i do sousedních katastrů. Úklid probíhal směrem k sousedním obcím Olešná, Knyk, Dolní Krupá, Zálesí a samozřejmě též v Horní Krupě. Brigády se účastnilo asi 50 lidí, včetně dětí. Bylo odpracováno 200 brigádnických hodin a nasbíraly se dvě vrchovaté káry plné odpadu. Skutečnost trochu smutná, vždyť na stejných místech jsme sbírali již čtvrtý rok. Ve 13 hodin byly i poslední práce ukončeny a pro brigádníky následoval společný oběd, který připravili Martin Štěpán a Michal Staněk. Před obědem se ještě promítal film o životě kukačky obecné – ptáku roku.

Odpolední program začal besedou s promítáním. Velmi pěkně ji měl připravenou Jiří Štěpán, vedoucí kroužku dětí Slunečnice. Část o sovách doplnil Jan Špinar. Součástí ptačího besedování byla soutěž pro děti s otázkami, určováním ptáků i ptačích hlasů. Beseda přešla v závěrečnou část programu, kterou byla pro děti terénní hra - jak jinak než ptačí a též ptačí

rukodělná dílna pro zájemce z řad dospělých a malých dětí. Ve hře se děti proměnily v ptáky čtyř ptačích skupin. Představovaly pěvce, dravce, sovy a vodní ptáky. Součástí hry bylo řešení rébusů, hledání potravy a výroba ptačích budek z připravených polotovarů. Stavba ptačích hnízd byla spojena s plavbou na lodičkách.

Na závěr všechny účastníky hry čekala honička jako součást potravního řetězce. Každý soutěžící získal pěknou cenu v podobě knihy - Příručky pro začínající ornitology – Výpravy do ptačího světa a další drobnosti. Vyhodnocení a ukončení celé akce proběhlo odpoledne za krásného slunečného jarního počasí.

Program Dne Země mohl v takovémto rozsahu proběhnout za pomoci finančních prostředků získaných z projektu „Příroda Vysočině“ poskytnutého Sdružením Krajina a dalších sponzorů – Pekárna Habry, nakladatelství Scientia. Srdečně děkujeme.

Dne Země v Horní Krupé se zúčastnili lidé nejen z obce a nejbližšího okolí, ale zájemci přijeli z Chotěboře, Havlíčkova Brodu, z Jihlavy, kroužek dětí přijel až od Žďáru n. S. Děkujeme všem za pomoc přírodě i při organizaci celé akce a budeme se těšit opět na příští rok.

Iva Kopecká a David Šorm

A ještě o kroužkování

Na letošní Den Země v Horní Krupé jsme s kamarádem vstávali před šestou hodinou ranní. Není divu, neboť tato sobota byla věnována nejen úklidu přírody, ale také našim okřídleným sousedům, kteří poletují, poskakují a prozpěvují na větvích stromů snad již před kuropěním. O přírodu se zajímám dlouho, proto mě cestou k Hornáku nepřekvapilo cvrčení zvonka

zeleného, připomínající zpěv kanára, ani „čáák čáák rajčááák“ samečka pěnkavy obecné. Tento pták byl v dávných dobách předmětem výnosného obchodu. V Německu bylo možno za hezky zpívajícího českého rajčáka utržit třebas i krávu. U Vašíčků v živém plotě se hádali vrabci, na štítech domů vrzali rehkové, ustavičně cukajíce svým rezatým ocasem. Po cestě nás doprovázel zpěv budníčka menšího, zástupce kategorie olivově hnědozelených vzhledově nenápadných, zato však nepřeslechnutelných ptáků, co nás svým „cilp-calp cilp-calp“ vystrnadí z postele spolehlivěji než budík. A tak se dostávám ke strnadovi obecnému, zlatožlutému zdatnému pěvci na stromě u hřbitova, který podle Jana Cimbury na jaře nabádá sedláčka, aby zasel, kdežto na podzim si přeje jeho smrt...

Před půl sedmou jsme se u křižovatky na Knyk setkali s panem ing. Hlaváčem, ornitologem z AOPK ČR, a jeho pomocníky, též ornitology-dcerou Petrou a kamarádem Michalem. Ti už chvíli před námi vytypovali vhodná místa, natáhli síť pro odchyt ptáků a pravidelně je kontrolovali. Odchyt a kroužkování není týrání ani bezvýznamné obtěžování ptáků. Je to jedna z nejvýznamnějších metod studia ptačí biologie. Díky zpětným hlášením bylo totiž možno zjistit, kde stěhovaví ptáci přecházejí nepříznivé zimní období. Kroužkováním se také objasňují informace o změnách migračního chování, které často souvisí se změnami přírodních podmínek (např. globální oteplování). Navíc se touto systematickou činností zjišťuje velikost a zdravotní stav ptačích populací. Člověk pak může na základě všech těchto získaných údajů ptáky efektivněji chránit. Odchyt a kroužkování smí provádět jen vyškolený odborník s licencí vydanou Kroužkovací stanicí Národního muzea Praha.

Prvním „nešťastníkem“, uvízlým v síti, byl sameček pěvušky modré. Nositel tohoto hezkého jména obývá lesy, parky a mýtiny. Ač patří mezi hojně rozšířené ptáky, většina lidí ho zná jen z obrázků nebo jako vycpaninu z Národního muzea.

Příčinou je jeho nenápadnost. Až při pohledu zblízka je možno si všimnout rozsáhlé modré skvrny na hrudi a makově modře zbarveného vršku hlavy. Žije velmi skrytě v hustých křovinách, kde si při zemi staví úhledné hnízdo ze zeleného mechu. Prozradí se jen ostrým zvučným „cit cit“ na vršcích stromů, aby odradil případné vetřelce svého druhu. Poté došlo na 3 budníčky, kteří na sebe předtím láteřili jako pominutí. Své jméno získali díky podobnosti jejich hnízd s kulatými budkami. A vězte, že budníčci jsou v době hnízdění velicí bojovníci, vyženou vetřelce i několikrát většího. Dokonce se proslychá, že jeden budníček hnál sojku někam na Trčolec... Nakonec se chytla jedna modřinka. Bylo to pěkné nadělení, protože tento pták si nenechá nic líbit a v malém zobáčku má překvapivě velkou sílu. Také urputně brání hnízdo před každým predátorem. V dávných dobách létala asi dost vysoko, dotknula se azurového nebe a od té doby se honosí modrou čepičkou, křídly i ocasem.

Během neustálých kontrol sítí pomalu přibývalo pozorovatelů, proto nám neunikl přelet poštolky, vrány ani motáka pochopa. Na olši u silnice jsme si všimli hnízdící samice drozda kvíčaly, jejíž partner právě sváděl boj se špačkem. Krom nich bylo slyšet stehlíky, pěnkavy, hýly, sýkory lužní, koňadry, modřinky, pěnice a budníčky. V dálce jsme zahlédli konipase horského a rehka domácího. Nad hlavami nám přelétl špaček a na jasanech se ozval strakapoud velký. Kolem rybníka poletovali vlaštovky a konipas bílý. Březňačka se vracela na hnízdo. Od Jindrů se ozval zvonohlík, v dálce zakrákala vrána a nakonec hrdlička neoficiálně zahájila Den Země.

Jiří Štěpán

K právu patří zodpovědnost.

Všichni jsme součástí jednoho celku. Existuje jen jediný celek a vše je jeho součástí.

V uplynulém roce jsem se snažil podobnou myšlenku několikrát prezentovat při různých příležitostech a protože jsem přesvědčen, že se jedná o velmi aktuální téma současné doby, chtěl bych se této myšlence věnovat i v Krupských střípcích.

Je-li něco nebo někdo součástí jednoho celku, pak musí mít v tomto celku každá jednotlivá část něco společného s ostatními. Takto by se dala vysvětlit první věta v úvodu a mohli bychom trávit velmi dlouhou dobu hledáním mnoha celků, které spojují různé příčiny, vlastnosti či děje. Jak ale vysvětlit druhou větu, která říká, že vše je součástí jediného celku. Co spojuje člověka, zvíře, strom, kámen, vodu, a nebo třeba úlomek hmoty pohybující se vesmírem? Podíváme-li se například na kámen velmi silným mikroskopem, můžeme spatřit elementární částice – protony, neutrony, elektrony atd. Všechny tyto částice jsou v neustálém pohybu a i když vědci objevili již čtyři elementární síly (silnou, elektromagnetickou, slabou a gravitační), dodnes není zcela jasné, co je příčinou tohoto pohybu. Co máme tedy společného s tím vším, co nás obklopuje a jak nazvat ten jediný celek jehož je vše součástí? Vesmír, Jsoucno, Něco, Energie, Život, Bůh a nebo vás napadá ještě nějaký jiný výraz. Můžeme nalézt jistě ještě mnoho jiných slov pro pojmenování tohoto celku, ale na podstatě věci se nic nezmění. Jsme součástí tohoto celku. To však rozhodně neznamená, že bychom měli potlačovat svoji individualitu. Sjednání není stejnost! Rozdíly nemusí vést k rozdělení a kontrast nemusí vyvolávat konflikty. Prsty na ruce nejsou stejné a každý má svoji funkci a přesto jsou součástí jedné ruky a ta je zase součástí jednoho těla. A přestože jsou další části těla jako například, oči, uši, nos či ústa zcela odlišné, navzájem spolupracují a tvoří jedinečný a obdivuhodný celek živé bytosti. Tím ale vše nekončí. Každá bytost je znovu

jedinečná a tvoří další celky, rodinu, komunitu, národ, rasu, atd., ale právě v této chvíli trochu odbočím a vyslovím otázku. Není snad příčinou nedorozumění, konfliktů, sporů a všeho dalšího zla právě popření dvou úvodních vět? Přestanou-li být manželé jedno tělo a jedna duše, rozchází se. Přestane-li držet při sobě komunita, rozpadne se. Dojde-li ke sporu mezi národy, válčí se. Nemohu si pomoci, ale ve dvou úvodních větách je obsažen návod na život v harmonii a podstata těchto vět platí na všech úrovních.

Často mám dnes kolem sebe možnost sledovat jedinečné osobnosti, které i přesto, že pracují ve prospěch celku (teď nemyslím ty, kteří to jen říkají), šíří kolem sebe nikoli harmonii, ale zlobu. Znamená to snad popření úvodních vět? Jsem přesvědčen, že nikoli. Problém celé věci tkví podle mého názoru v tom, že jsou tyto jedinečné osobnosti přesvědčeni, že k dosažení cíle vede jen jediná cesta - ta jejich. Proto doplním dvě úvodní věty o třetí, která nám podle mého přesvědčení umožní předcházet konfliktům.

Moje cesta k dosažení cíle není lepší, moje cesta je jen jiná.

V letošním roce čekají naši společnost volby do parlamentu a my můžeme sledovat, kam až může klesnout úroveň člověka třetího tisíciletí. Mohlo by se zdát, že to snad ani nemůže být jinak a stáváme se čím dál tím více ochotní tolerovat prakticky cokoli. Co s tím? Představme si situaci, kdy například předseda politické strany vystoupí před národ se slovy: „Žijeme ve složité době a před námi je mnoho problémů, které budeme muset řešit. Existují různé způsoby a vy, vážení spoluobčané, pečlivě poslouchajte návrhy naše i našich protivníků. Naši protivníci nejsou zločinci ani špatní lidé, nabízí jen jiný způsob řešení. Uvědomte si ale to nejdůležitější. Všichni jsme součástí jednoho celku.“ Není to příjemná představa?

Vážení spoluobčané. I pro naše společenství platí obsah úvodních vět a protože, jak píše v nadpisu, k volebnímu právu

patří neododdělitelně zodpovědnost, je naším právem i odpovědností vybrat takové osobnosti, které si uvědomují výše uvedené věty a které cítí svoji zodpovědnost. Rozpočet rodiny, obce i státu funguje na stejném principu a všichni si jistě uvědomujete, že nelze žít věčně na dluh a zejména je pošetilé, půjčené peníze spotřebovat namísto investovat. A protože si uvědomuji, že jsme součástí jednoho celku a všichni společně poneseme důsledky nesprávných rozhodnutí, dovoluji si vás touto formou požádat o zamyšlení nad otázkou.

„Co by se stalo, kdyby se jako já choval každý?“

Všichni jsme součástí jednoho celku. Existuje jen jediný celek a vše je jeho součástí. Žádná cesta není lepší, je jen jiná. Tyto tři uvedené věty jsou mým dobrým základem, na kterých lze postavit základy moderní společnosti. Má-li se ale obraz současné společnosti a politiky změnit, je k tomu zapotřebí naše rozhodnutí. Moje a Tvoje. A proto se na závěr ptám Tebe, příteli. Nemůžeme-li teď, kdy to budeme moci udělat a nemůžeš-li Ty, kdo to udělá?

Jan Votava

V. ročník fotosoutěže pro léto 2010

Na letošní prázdniny vyhlašujeme stejně jako minulé roky fotosoutěž na tato témata:

- 1) *S tebou mě baví svět*
- 2) *Náhoda*
- 3) *Ruce*
- 4) *Modrá je dobrá*
- 5) *Děj (akce)*
- 6) *Makro (volné téma)*

Zúčastnit se může každý! Věk ani technika nerozhoduje (digitál i klasická fotka). Své nejlepší fotky předej buď v digitální formě na CD nebo u klasických fotoaparátů na papíře s min. rozměrem

9x13cm do 20.9. 2010 na OÚ v Horní Krupě nebo Marku Caltovi Každý snímek musí obsahovat: jméno autora, téma, název snímku.

U každého tématu můžeš předložit pouze jeden snímek, tj. maximálně 6 fotek na autora!

Marek a Věra Caltovi

Krupské zápolení

V sobotu 28. srpna 2010 od 13.30 hodin jste všichni srdečně zváni na další KRUPSKÉ ZÁPOLENÍ. Můžete se těšit na soutěže se zdravotní tematikou (šesti členná družstva se mohou nahlásit na OÚ) a tradiční občerstvení.

Program zpestří vystoupení folklorního souboru Bojkovice, divadélko pro děti a vystoupení Bubelek z Vilémova.

Zasedání zastupitelstva obce v nejbližším období bude:

27. dubna, 25. května, 29. června – vždy v 19.ºº hodin

Připomínáme občanům, že je možné získávat zprávy, které jsou hlášeny v místním rozhlasu, mailovou poštou. Pokud o tuto službu máte zájem, doručte jakýmkoli způsobem svoji mailovou adresu se žádostí na obecní úřad.

Oznamujeme občanům, že také na našem obecním úřadě je kontaktní místo Czech POINT, kde mohou občané získat ověřené výstupy z registrů, např. z katastru nemovitostí, rejstříků trestů, obchodního rejstříku a dalších.

Společenská kronika

za období od posledního vydání Krupských střípků

Vzali se:

Jan Sedlmajer a Kristýna Pertlíková, Horní Krupá

Přejeme mnoho porozumění.

Významná jubilea

Anna Tománková, 85 let

Václav Kolařík, 85 let

Bohuslav Rasocha, 89 let

Lydie Heroldová, 90 let

Božena Vágnerová, 86 let

Liubov Ermakova, 86 let

Jarmila Caltová, 80 let

Přejeme pokojné dny.

Narodily se tyto děti

Ráchel Bártová

Blahopřejeme a radujeme se z vašeho dítěte

Zemřeli

Josef Pospíchal, Zálesí

Vzpomínáme spolu s Vámi.

Poplatek za odpady na rok 2010

Připomínáme občanům, kteří ještě nezaplatili poplatek za odpady a ze psů, aby tak učinili do **30. dubna 2010**. Poplatek za odpady pro rok 2010 zůstává stejný jako v minulém roce a je v této výši: 370 Kč, děti do 18 let 90,- Kč a občané narození do 1.1. 1943 - 185,- Kč (viz vyhláška obce 1/2007).

V pátek 7. května 2010 se uskuteční sběr železného šrotu. Připravte železný šrot před svoje domy k odvezení.

Ten stejný pátek **7. května bude také sběr objemného odpadu**. Kontejnery na objemný odpad budou umístěny u dílny kulturního domu od 18 do 19 hodin kam bude možné odpad dovézt a uložit.

Svoz nebezpečných odpadů z domácností se uskuteční v úterý 25. května 2010 v 17,30 -17,45 hodin u kulturního domu.

Děkujeme všem občanům, kteří se zapojují do třídění odpadů, do kontejnerů na plasty dávají čisté plastové obaly a odpady, do kontejnerů na sklo třídí barevné a bílé sklo a do popelnic dávají pouze odpad, který se již nedá jinak vytrídít.

Oznámení

V obci byly nalezeny brýle. Majitel se o ně může přihlásit na obecním úřadě.

Ahóóóóój vodáci

První schůzka zájemců o vodácký kroužek se uskuteční ve středu 12. května 2010 v 17 hodin na koupališti.

Petr Calta

A zase jednou malá soutěž

Kdo z vás poznal odkud je obrázek na titulní straně, můžete se přihlásit do soutěže. Napište svoji odpověď (nezapomeňte jméno a adresu) a doručte ji na obecní úřad (stačí do schránky u dveří) do 20. května 2010.

Ze správných odpovědí budou vylosováni tři výherci, kteří obdrží malou odměnu.

Děkujeme všem za příspěvky do časopisu.

Časopis Obce Horní Krupá.

Horní Krupá 49, 580 01, IČO 00267481

Vydává Obecní úřad Horní Krupá.

Časopis je zapsán do evidence periodického tisku u MK ČR a bylo mu přiděleno evidenční číslo: MK ČR E 19537.

Písemné příspěvky posílejte na OÚ Horní Krupá, 580 01 nebo e-mailem obec@hornikrupa.cz.

Telefonické dotazy a připomínky na tel. čísle 569436145, 725 101 163.

Obrázek na titulní straně nakreslil Petr Bárta.

Distribučováno zdarma do všech schránek. Pokud jste časopis nedostali, přihlaste se na OÚ, kde je k dispozici.

Duben 2010